

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ СУД У НОВОМ САДУ
21 Пр 9171/17
25.06.2019. године
Нови Сад

У ИМЕ НАРОДА

Прекрајни суд у Новом Саду, судија Пековић Јулија, решавајући у прекрајном поступку против окривљене ВЛАИСАВЉЕВИЋ ЖЕЉКЕ из Новог Сада, због прекраја из члана 46. став 1. тачка 8. у вези члана 16. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС“ 120/2004, 57/2007, 104/2009 и 36/2010), а на основу члана 100. став 1. члана 102. став 1. члана 103., и члана 246., члана 249. и члана 250. став 1. тачка 1. Закона о прекрајима („Службени гласник РС“ 65/2013 и 13/2016) доноси, дана 25.06.2019. године:

ПРЕСУДУ

ОКРИВЉЕНА: **ВЛАИСАВЉЕВИЋ ЖЕЉКА**, од оца [REDACTED], рођена [REDACTED] године у Новом Саду, ЈМБГ [REDACTED], са пребивалиштем у Новом Саду, улица [REDACTED], по занимању дипломирани правник, запослена у МУП Р Србије, ПУ Нови Сад, улица Пап Павла број 46, са месечном зарадом од око 50.000,00 динара, удата, мајка [REDACTED], држављанин Р Србије, кривично неосуђивана, прекрајно некажњавана,

Одговорна је

Што као одговорно лице у органу јавне власти МУП Р Србије, Полицијске управе Нови Сад, у Одсеку за људске ресурсе, као овлашћено лице за поступање по захтевима за слободан приступ информацијама од јавног значаја, које је тражилац информација Удружење синдиката Србије „Слога“, Синдикат полиције „Слога“, председник Жебељан Драган из Београда, улица Дурмиторска број 11-15, упутио истој захтев у својству оштећеног лица, као одговорном лицу у органу јавне власти, и затражио информације ради припреме тужбе Управном суду, да ли чланови Већа дисциплинске комисије запослени у ПУ Нови Сад, имају издате сертификате, сталне или привремене, и ког датума су им издати (доставити копију), а информације су се односиле на: Петра Јеличића, председника Већа ПУ Нови Сад, Кристину Бранковић, члана ПУ Нови Сад, Слободана Јарића, члана пензионисаног припадника полиције ПУ Нови Сад, и Марину Тулаћ, записничара ПУ Нови Сад, (Решење број 116-16/17 од дана 24.05.2017. године, председник дисциплинског Већа писмено наводи да су чланови Већа приступали документу Министарства унутрашњих послова који је означен као строго поверљив број 3634/15-6 од дана 10.07.2015. године и који је потписао Срђан Пасквали), који је предат непосредно државном органу на писарници дана 05.07.2017. године, запримљен дана 06.07.2017. године, а по ком захтеву Влаисављевић Жељка, као одговорно лице у органу јавне власти, није поступила по наведеном у року од 15 дана од дана пријема захтева, ни до дана 21.07.2019. године, нити је захтевала додатни рок за поступање, нити је затражила допуну, нити је донела решење о одбацивању, те није обавестила тражиоца информације о поседовању информације, није доставила

документ који садржи тражену информацију (односно издала копију тражених докумената у којима се налази тражена информација), а иста је била дужна да поступи по наведеном захтеву,

чиме је учинила прекршај из члана 46. став 1. тачка 8. у вези члана 16. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја,

па је суд на основу цитираног законског прописа, а применом одредби члана 33., члана 36. и члана 39. Закона о прекршајима,

О СУЂУЈЕ

на плаћање новчане казне у износу од 5.000,00 (петхиљада) динара.

Окривљена је новчану казну дужна уплатити на жиро рачун број 840-743321-843-94 (сврха уплате: уплата казне 21 ПР 9171/17, позив на број 82-223-333-009171-17-01-25, прималац Буџет Републике Србије) у року од 15 дана од дана правноснажности ове пресуде, а што ако не учини, суд ће на основу члана 315. Закона о прекршајима, посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне.

На основу члана 140. став 1. и став 2. тачка 9., члана 141. став 1. и члана 142. Закона о прекршајима, а у вези са чланом 27. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима (Сл.гласник РС, број 9/16 и 62/16), окривљена се обавезује да на име паушалних трошкова уплати износ од 2.000,00 (двехиљаде) динара, на жиро рачун 840-743922-843-33 (сврха уплате: уплата паушала 21 ПР 9171/17, позив на број 82-223-333-009171-17-01-25, прималац Буџет Републике Србије) у року од 15 дана од дана правноснажности ове пресуде, под претњом наплате принудним путем.

По примерак пресуде доставити подносиоцу захтева и окривљеној.

О б р а з л о ж е њ е

Оштећени Драган Жебељан, председник Удружења синдиката Србије „Слога“, Синдикат полиције „Слога“, са седиштем у Београду, улица Дурмиторска број 11-15, поднео је захтев за покретање прекрајног поступка од дана 03.08.2017. године, против окривљене ВЛАИСАВЉЕВИЋ ЈЕЉКЕ из Новог Сада, одговорног лица у ПУ Нови Сад, у Одсеку за људске ресурсе, овлашћеног лица за поступање по захтевима за слободан приступ информацијама од јавног значаја, због основане сумње да је учинила прекршај из члана 46. став 1. тачка 8. у вези члана 16. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Након поднетог захтева против именоване, покренут је прекрајни поступак због прекраја ближе описаног у изреци пресуде.

Након поднетог захтева, судија је у поступку саслушао окривљену Влаисављевић Жељку, која је у својој одбрани навела: да је запослена у МУП РС, ПУ Нови Сад, у Одељењу људских ресурса, тако да она није добила никакав предмет од стране Синдиката полиције „Слога“, њиховог председника Жебељан Драгана, да се он обратио за тражење информација од јавног значаја, и то Решење број 116-16/17 од дана 24.05.2017. године, где председник дисциплинског већа писмено наводи да су чланови већа приступили документу МУП-а који је означен као Строго Поверљив број 3634/15-6 од дана 10.07.2017. године, који је потписао Срђан Паскаљ. Навела је за то решење да је оштећена страна тражила да се изјасни да ли је председник комисије као и чланови имао овлашћење да разгледа списе у оквиру наведеног дисциплинског предмета са ознаком Строго Поверљиво, али тај захтев који је упућен од стране

оштећеног Жебељан Драгана никад није стигао до ње. Такође је приложила у списе предмета од ПУ Панчево допис број 116-16/17 од дана 10.07.2017. године, који је прослеђен ПУ Нови Сад, Одељење за логистику, дисциплинској комисији, улица Пап Павла број 46, у ком се наводи да је дана 06.07.2017. године Синдикат полиције „Слога“, преко заступника Жебељан Драгана, захтевом затражио разгледање копија списка из горе наведеног предмета дисциплинског поступка, а који допис њој није ни прослеђен. Тај предмет је из 2016. године, те се исти обратио писмено да изврши разгледање копија списка наведеног предмета из дисциплинског поступка. Такође у списима предмета је приложила њихов захтев где се обраћа њој као овлашћеном лицу захтевом за приступ информацијама од јавног значаја, који захтев је достављен са претходним списима дисциплинског предмета, а ти списи који су достављени од стране Синдиката полиције „Слога“, путем Жебељан Драгана, су прослеђени председнику дисциплинске комисије Јеличић Петру. Такође је приложила и допис-одговор већа дисциплинске комисије број 116-16/16 од дана 25.07.2017. године Групи за људске ресурсе за ПУ Панчево, руководиоцу групе, одговор на њихов захтев, председник дисциплинског већа Јеличић Петар наводи да је већ у предмету поступано и да је вратио информацију од јавног значаја за ПУ Панчево, да се одреди друго лице које ће поступати по захтеву у законом утврђеним роковима. Такође је приложила допис са мејла где је наведено да се Гордана Гавриловић обратила њиховом овлашћеном лицу Јасмини Васиљевић, да се ПУ Панчево са свим захтевима извештава који су достављени у прилогу дана 06.07.2017. године када се обратио Синдикат полиције „Слога“, а дана 10.07.2017. године прослеђени ПУ Нови Сад, а који су враћени дана 02.08.2017. године на поступање, обзиром да Гордана није била овлашћено лице за информације од јавног значаја, те је проследила целокупне списе Групи за људске ресурсе у Београду који су надлежни да поступају по том предмету. Она није од њих добила никакву информацију, иако је написано њено име да поступа по њиховом захтеву и да достави њима као орган јавне власти односно надлежно лице у органу јавне власти, да поступа по истом. Након тога је тражила да буде разрешена такве обавезе, обзиром да никад није дисциплински одговарала ни у ком случају, први пут је упозната са тим предметом кад је добила позив овог суда у октобру месецу да се појави на рочишту. Такође у списима предмета је приложила од министра унутрашњих послова др Небојше Стефановића да се разрешава те дужности и да је била овлашћена од дана 25.02.2016. године, а да је разрешена дана 01.03.2018. године, када је то решење потписала својеручно и које је ступило на снагу датумом уручења њој. Такође још једном додаје да она није запримила ништа од Удружења синдиката Србије „Слога“, Синдиката полиције „Слога“ Панчево, којим је овлашћен Жебељан Драган као председник Синдиката полиције „Слога“, да је запримила било какво писмено дана 05.07.2017. године, како је наведено у поднетом захтеву за пријем информација од јавног значаја и да није у року од 15 дана од дана пријема захтева, тражиоца обавестила о поседовању информација или истом ставила на увид документ предметно решење које садржи тражену информацију односно истом издала копију тог документа, обзиром да до ње није стигао такав захтев од стране њих и њиховог овлашћеног лица Жебељан Драгана председника Синдиката полиције „Слога“. Додала је и то да је Јеличић Петар био председник дисциплинског већа, који је као председник већа ПУ Нови Сад запримао сва документа у погледу тог предмета и поступао по истом и у оквиру њега проследио је захтев и вратио назад у ПУ Панчево, а све доказе о томе је приложила у списе предмета, тако да није ћутала администрација ПУ Нови Сад, већ је поступала по том предмету у оквиру законских рокова.

У доказном поступку, судија је саслушао оштећеног Жебељан Драгана, председника Синдиката полиције „Слога“ са седиштем у Београду, извршено је суочење између окривљене и оштећеног, на околности да се њихови искази не слажу у погледу важних чињеница у вези чињеничног описа прекршаја, као и покушано је саслушање сведока Јеличић Петра, запосленог у ПУ Нови Сад, али се у томе није успело јер се исти није одазивао на заказана рочишта по уредно запримљеним позивима, што је записнички констатовано, а након издате наредбе за доношење истог ПИ Стари град, иста није реализована нити је одговорено овом суду зашто није поступљено по истој ни до доношења ове одлуке, те је судија одустао од његовог саслушања.

У доказном поступку, судија је прочитао захтев за приступ информацији од јавног значаја под бројем СВ 619801/17, приложене све доказе од стране окривљене (копију дописа број 116-16/17 од дана 10.07.2017. године, копију захтева за разгледања копија списка предмета из дисциплинског поступка Уп.бр. 116-16/16 од дана 24.05.2016. године, копију захтева за приступ информацијама од јавног значаја достављеног од стране оштећеног Синдиката полиције „Слога“, копију дописа руководиоцу Групе за људске ресурсе у ПУ Панчево, копију решења о именовању Жельке Влаисављевић, овлашћеног лица за поступање по захтевима за слободан приступ информацијама од јавног значаја, као и стављању истог ван снаге од дана 24.01.2018. године 01 број 969/18-1-12). У даљем току поступка, судија је упутио дописе од дана 25.03.2019. године и од дана 13.05.2019. године упућене МУП Р Србије, ПУ Београд, да известе суд у погледу података зашто је захтев из ПУ Београд послат у ПУ Панчево, а који захтев је упућен МУП Р Србије, ПУ Нови Сад, Одсеку за људске ресурсе, где је било овлашћено лице за поступање по тим захтевима за слободан приступ информацијама од јавног значаја Влаисављевић Желька, а који захтев је Жебељан Драган упутио у име оштећеног Синдиката полиције „Слога“ дана 06.07.2017. године, када му није одговорено за тражену информацију у року од 15 дана од дана пријема захтева, који су одговорили дописом под бројем 02/5 бр. 1730/17-4 од дана 27.05.2019. године, који је заведен у овом суду дана 31.05.2019. године, да на основу података који су наведени у допису овог суда министарство није у могућности да достави прецизне информације, односно одговоре на питања, а у вези наведеног захтева за слободан приступ информацијама од јавног значаја, министарство је поступило по истом дана 05.09.2017. године, а да због броја запослених у министарству којих је више од стотину било овлашћено за поступање по тим захтевима, у конкретном случају захтеви се додељују овлашћеним лицима, пре свега имајући у виду информацију која је предмет захтева и организациону јединицу која евентуално располаже истом, те да запослени у министарству нису овлашћени за поступање по захтевима за слободан приступ информацијама од јавног значаја на нивоу организационих јединица у којима су распоређени, већ на нивоу Министарства унутрашњих послова.

Суд је, а сходно одредби члана 92. Закона о прекршајима, везано за утврђивање бића прекршаја, по овом захтеву, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа посебно, свих доказа заједно и на основу резултата целокупног поступка, утврдио чињенично стање у свему као што је наведено у изреци ове пресуде, јер је неоспорно да је окривљена у органу јавне власти учинио прекршај која се терети поднетим захтевом за покретање прекршајног поступка из члана 46. став 1. тачка 8. у вези става 16. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, што као одговорно лице у органу јавне власти МУП Р Србије, Полицијске управе Нови Сад, у Одсеку за људске

ресурсе, као овлашћено лице за поступање по захтевима за слободан приступ информацијама од јавног значаја, које је тражилац информација Удружење синдиката Србије „Слога“, Синдикат полиције „Слога“, председник Жебељан Драган из Београда, улица Дурмиторска број 11-15, упутио истој захтев у својству оштећеног лица, као одговорном лицу у органу јавне власти, и затражио информације ради припреме тужбе Управном суду, да ли чланови Већа дисциплинске комисије запослени у ПУ Нови Сад, имају издате сертификате, сталне или привремене, и ког датума су им издати (доставити копију), а информације су се односиле на: Петра Јеличића, председника Већа ПУ Нови Сад, Кристину Бранковић, члана ПУ Нови Сад, Слободана Јарића, члана пензионисаног припадника полиције ПУ Нови Сад, и Марину Тулаћ, записничара ПУ Нови Сад, (Решење број 116-16/17 од дана 24.05.2017. године, председник дисциплинског Већа писмено наводи да су чланови Већа приступали документу Министарства унутрашњих послова који је означен као строго поверљив број 3634/15-6 од дана 10.07.2015. године и који је потписао Срђан Пасквали), који је предат непосредно државном органу на писарници дана 05.07.2017. године, запримљен дана 06.07.2017. године, а по ком захтеву Влаисављевић Желька, као одговорно лице у органу јавне власти, није поступила по наведеном у року од 15 дана од дана пријема захтева, ни до дана 21.07.2019. године, нити је захтевала додатни рок за поступање, нити је затражила допуну, нити је донела решење о одбацивању, те није обавестила тражиоца информације о поседовању информације, није доставила документ који садржи тражену информацију (односно издала копију тражених докумената у којима се налази тражена информација), а иста је била дужна да поступи по наведеном захтеву, за који је оглашена одговорном и осуђена, као у изреци пресуде.

Оштећени Жебељан Драган, председник Синдиката полиције „Слога“, иако је саслушан у различито време, у свом исказу је навео: да је овлашћено лице, председник Синдиката полиције „Слога“ са седиштем у Београду, улица Дурмиторска 11-15, због вођења дисциплинског поступка и потребе писања тужбе на решење дисциплинске комисије Већа у Новом Саду, где је рок био прописан законски од 30 дана за подношење тужбе, затражио је писмено да добије информацију од стране лица задуженог за пријем информација од јавног значаја у Новом Саду, која је од стране министра овлашћена Влаисављевић Желька из Одсека за људске ресурсе, ПУ Нови Сад, а та информација је објављена у Информатору о раду МУП РС који је ажуриран дана 14.11.2017. године, информација на страни 85. Тачније, он је поднео захтев за приступ информацији од јавног значаја дана 05.07.2017. године, а која је приспела дана 06.07.2017. године и заведена у писарници МУП под бројем 619801/17 да у законском року од 15 дана доставе тражену информацију, који нису доставили нити су га обавестили о траженој информацији након протека законског рока. Орган власти који је био дужан да у року од 15 дана од дана пријема захтева тражиоца-конкретно њега обавести о поседовању информација и стави на увид документ који садржи тражену информацију, односно обавештење да не поседује информацију или изда копију тог траженог документа, конкретно предметна није учнила-Влаисављевић Желька. Он је од МУП-а, Секретаријата у Београду, Одељења за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, добио информацију дана 16.08.2017. године под бројем 02/5 број 1730/17-2, а исту је запримио дана 22.08.2017. године (копију истог је приложио у списе предмета).

У даљем доказном поступку, извршено је суочење између окривљене и оштећеног Жебељан Драгана, подносиоца захтева, председника Синдиката полиције „Слога“, на околност да се њихови искази не слажу у погледу важних чињеница у вези

чињеничног описа прекршаја, те постављени један према другом, окренути лицем у лице, окривљена је на суочењу додала: да је захтев за приступ информацијама од јавног значаја од дана 05.07.2017. године достављен са списима дисциплинског предмета. Дописом Већа дисциплинске комисије од дана 25.07.2017. године, који је упућен Групи за људске ресурсе ПУ Панчево, одговорено је, с обзиром да је Веће дисциплинске комисије у Новом Саду донело решење број 116-16/16 од дана 24.05.2017. године, које је постало коначно, да је потребно хитно захтевом за слободан приступ информацијама од јавног значаја задужити овлашћено лице у ПУ Панчево ради поступања по њему, тако да је тај предмет враћен у Панчево и да никад предмет није дошао до ње у рад. Она је у том периоду била овлашћена за поступање по захтеву за пријем информација од јавног значаја од дана 05.07.2017. године, и то решењем Министра унутрашњих послова, 01 број 556/16-92-47 од дана 25.02.2016. године, а разрешена је решењем Министра унутрашњих послова, 01 број 969/18-1-12 од 24.01.2018. године. Оштећени на суочењу је додао: зашто је Јеличић Петар добио тај његов поднесак-захтев, јасно се видело коме је био упућен, исти је запримљен и заведен, под бројем СВ 619801/17, а он је исти упутио у име Синдиката полиције „Слога“ дана 06.07.2017. године, када му није одговорено у року од 15 дана од пријема захтева за тражење информација. Окривљена је на то навела: да разлог зашто није добила наведени захтев јер је од ПУ Панчево достављен дисциплински предмет заједно са захтевом за приступ информацији од јавног значаја, а по ком је поступао Петар Јеличић, из чега произлази да је неко из писарнице припојио грешком тај захтев у предмет. Оштећени је навео: да је предато у писарници лично и насловљено на ПУ Нови Сад, овлашћеном лицу, према Информатору о раду МУП-а, Влаисављевић Жељки. Окривљена је навела: да никад није запримила тај предмет, осим када је добила захтев за покретање прекршајног поступка од стране овог суда. Окривљена је остала при датој одбрани, а оштећени при датом исказу.

Прекрајна одговорност окривљене Влаисављевић Жељке, као овлашћеног лица ПУ Нови Сад, Одсек за људске ресурсе, за поступање по захтевима за слободан приступ информацијама од јавног значаја, је утврђена на основу релевантних чињеница утврђених у поступку, а које су као такве од значаја за решавање у овој правној ствари захтева за покретање прекрајног поступка, са прилозима као у списима предмета, одбране окривљене, исказа оштећеног, председника Синдиката полиције „Слога“, њиховог међусобног суочења, а који докази заједно одговарају утврђеном чињеничном стању, одакле произилази да је окривљена учнила прекрај из члана 46. став 1. тачка 8. у вези члана 16. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Околности које је окривљена Влаисављевић Жељка, запослена у МУП-у Р Србије, у ПУ Нови Сад, у Одсеку за људске ресурсе, овлашћено лице за поступање по захтевима за слободан приступ информацијама од јавног значаја, решењем Министра унутрашњих послова 01 број 556/16-92-47 од дана 25.02.2016. године, а разрешена решењем 01 број 969/18-1-12 од дана 24.01.2018. године, када је изнела у својој одбрани, не могу је ослободити прекрајне одговорности, јер одредбом члана 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, прописано је да је орган власти дужан да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева, тражиоца обавести о поседовању информације, стави му на увид документ који садржи тражену документацију, односно изда му или упути копију тог документа; копија документа је упућена тражиоцу даном напуштања писарнице органа власти од кога је информација тражена, а у ставу 3. истог члана, истог Закона, прописано је да ако орган власти није у могућности, из оправданих разлога да у року из става 1. овог члана

обавести тражиоца о поседовању информације, да му стави на увид документ који садржи тражену информацију, да му изда, односно упути копију тог документа, дужан је да о томе, најкасније у року од 7 дана од дана пријема обавести тражиоца и одреди накнадни рок, који не може бити дужи од 40 дана од дана пријема захтева, у коме ће тражиоца обавестити о поседовању информације, ставити му на увид документ који садржи тражену документацију, изда му, односно упути копију тог документа. Ставом 10. истог члана Закона је прописано, да ако орган власти одбије да у целини или делимично обавести тражиоца о поседовању информације, да му стави на увид документ који садржи тражену информацију, да му изда, односно упути копију тог документа, дужан је да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од пријема захтева, донесе решење о одбијању захтева и да то решење писано образложи, као и да у решењу упути тражиоца на правна средства која може изјавити против тог решења.

Суд није прихватио одбрану окривљене Влаисављевић Жельке, запослене у МУП-у Р Србије, у ПУ Нови Сад, у Одсеку за људске ресурсе, овлашћено лице за поступање по захтевима за слободан приступ информацијама од јавног значаја, решењем Министра унутрашњих послова 01 број 556/16-92-47 од дана 25.02.2016. године, а разрешена решењем 01 број 969/18-1-12 од дана 24.01.2018. године, обзиром да је у време извршења прекршаја поступала из нехата, да је била свесна да услед њеног чињења или нечињења може наступити забрањена последица, али је олако држала да је може спречити или да она неће наступити, јер је прекршај учињен услед пропуштања дужног надзора, односно недостављања тражених информација, да је тражилац информација Жебељан Драган, у својству оштећеног, председник Синдиката полиције „Слога“, упутио захтев органу јавне власти, односно надлежном лицу у органу јавне власти Влаисављевић Жельки, те иста није затражила допуну, нити донела решење о одбацивању, нити је обавестила тражиоца информације о поседовању информације, а ни доставила документ који садржи тражену информацију, односно издала копију тражених докумената у којима се налази тражена информација.

Судија је у целости поклонио веру исказу оштећеног Жебељан Драгана, председника Удружења синдиката Србије „Слога“, Синдикат полиције „Слога“, са седиштем у Београду, јер је исти дат веома прецизно и уверљиво, а на основу непосредних опажања и у исти судија није имао разлога да сумња, те исказ оштећеног чини јединствену и логичну целину, тако да даје потпун и реалан приказ предметног догађаја, као и након извршеног сучења између окривљене и оштећеног.

Законодавац је, када је реч о прекршајима из члана 46. став 1. тачка 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, прописао новчану казну, за одговорно лице у органу јавне власти, у распону од 5.000,00 до 50.000,00 динара, те је стога поступајући судија применом члана 42. Закона о прекршајима, а који члан се односи на одмеравање казне, при том узимајући у обзир све околности да казна буде већа или мања, а нарочито тежина и последице прекршаја, околности под којима су прекршаји учињени, степен одговорности учиниоца, као и то да наведеним прекршајем нису проузроковане теже последице, те да на страни окривљене-одговорног лица у органу јавне власти, постоје олакшавајуће околности, личне и материјалне прилике окривљене, да је запослена у МУП РС, ПУ Нови Сад, да остварује месечне приходе у износу од око 50.000,00 динара, породичне прилике окривљене, да је уodata, мајка двоје деце, да није кривично осуђивана, нити прекршајно кажњавана, као и околности које су довеле до истог, а отежавајућих околности на страни окривљене није било, те је окривљеној изрекао најнижу законом прописану новчану казну као у диспозитиву

пресуде, са уверењем да ће се и са овако изреченом казном постићи сврха кажњавања одговорног лица.

Одлука о трошковима прекршајног поступка донета је применом члана 140. став 1. и став 2. тачка 9., члана 141. став 1. и члана 142. Закона о прекршајима, јер је окривљена осуђена за прекршај. Висина паушалних трошкова је одређена применом члана 140. став 2. тачка 9. истог Закона, и чланом 27. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима („Сл. Гласник РС 9/16 и 62/16), где је прописано да се висина паушалног износа у прекршајном поступку утврђује до 12.000,00 динара, зависно од сложености и трајања прекршајног поступка и имовног стања окривљене да плати паушални износ. На основу цитираних прописа, овај суд је обавезао окривљену на плаћање трошкова прекршајног поступка у паушалном износу од 2.000,00 (две хиљаде) динара.

На основу изложеног одлучено је као у изреци пресуде.

Решено у ПРЕКРШАЈНОМ СУДУ У НОВОМ САДУ, дана 25.06.2019. године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове пресуде може се изјавити жалба Прекршајном апелационом суду, Одељењу суда у Новом Саду, у року од 8 дана од дана достављања пресуде. Жалба се предаје овом Прекршајном суду у Новом Саду (Булевар ослобођења 58) непосредно, препорученом пошиљком путем поште или се може изјавити усмено на записник.

За жалбу се плаћа републичка судска такса (РСТ) у износу од 900,00 динара, која се има платити судским таксама-маркама.

